

Motion till riksdagen 2005/06:N311

av **Sven Bergström och Håkan Larsson (c)**

Torv som bränsle

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om omedelbara åtgärder för att inte straffa ut torven från energimarknaden.

Motivering

Alltsedan det energipolitiska uppvaknandet i Sverige i början på 1970-talet har miljöriktiga inhemska biobränslen successivt fått en allt större roll på energimarknaden. Trädbränslen av olika slag liksom torv har kunnat ersätta stora mängder olja till gagn för både miljön och den nationella ekonomin. Många kommuner med fjärrvärme runt om i landet har introducerat torv som en viktig komponent i en biobränslemix. Flera kommuner i Gävleborg bl.a. Sandviken och Hudiksvall var tidigt ute. I stor politisk enighet satsade de på torv- och trädbränslen. Biovärmeanläggningen Johannes i Gävle är ett senare bra exempel liksom pelletsfabriken i Främlingshem som har kunnat expandera i takt med ökad efterfrågan på pellets. I Härjedalen har torvbrytningen och torvfabriken i Sveg kommit att betyda mycket för ekonomi och sysselsättning i regionen.

Många värmeverk i Mellansverige har successivt ökat sin torvanvändning och kunnat konstatera att torven är ett mycket bra bränsle i kombination med trädbränslen. Utöver ett bra energiinnehåll ger torveldning också minskade problem med slaggbildning, och beläggning i pannorna kan undvikas.

Enligt vår mening är det solklart att torvanvändning med alla mått mätt är mycket bättre från miljösynpunkt än fossila bränslen som olja, kol och naturgas, för att inte tala om kärnkraftsproducerad el.

Därmed borde också torven ha en självklar och viktig roll i en energi- och miljöpolitik som tar sikte på att minska användningen av kärnkraft och fossila bränslen och istället öka användningen av torv och övriga biobränslen. Torven ger dessutom mycket viktiga bidrag till ekonomi och sysselsättning i utsatta regioner. Branschen omsätter idag ca 500 miljoner kronor och genere-

Fel! Okänt namn på

rar ca 600 årsarbeten. Eftersom torvbruket är ett säsongarbete betyder det att dubbelt så många personer är beroende av torvbranschen för sin utkomst.

Därtill kommer den indirekta sysselsättningen som är av stor betydelse i vissa regioner. Torvanvändningen främjar den lokala och regionala utvecklingen.

Därför är det mycket olyckligt att torvanvändningen och torvbranschen nu hotas av den handel med utsläppsrätter inom EU som trädde i kraft den 1 januari 2005. Priset på torven drivs helt enkelt upp till nivåer som gör den omöjlig att använda. Att torven skall ingå i detta system framstår som mycket märkligt med tanke på att riksdagen vintern 2004 beslutade att torv av miljökäl skulle bli ett certifikatberättigande bränsle fr.o.m. den 1 april 2004. Samtidigt har torvbranschen på egen hand satt i gång ett ambitiöst arbete i syfte att göra det svenska torvbruket ännu mer miljöanpassat. Härigenom bör torvbrukets klimatpåverkan kunna minskas ytterligare samtidigt som hänsyn tas till den biologiska mångfalden.

Vid riksdagens behandling av frågan om handeln med utsläppsrätter förutsattes att regeringen löpande kommer att följa konkurrenssituationen för torveldade anläggningar. En studie som har genomförts av ÅF Energi & Miljö visade tidigt på en betydande risk för att den svenska energitorven kommer att slås ut om torven omfattas av utsläppshandelssystemet. Detta bekräftas nu dessvärre på ett kraftfullt sätt av företrädare för torvbransch och torvanvändare.

Det är därför angeläget att regeringen nu omedelbart tar initiativ för en annan internationell klassificering av torven från utsläppssynpunkt. I annat fall torde risken vara uppenbar att torven som bränsle snart är borta från den svenska energimarknaden. Det vore en riktigt fatal dumhet i en tid när miljöhoten växer och oljepriset slår nya höjdrekor.

Stockholm den 26 september 2005

Sven Bergström (c)

Håkan Larsson (c)